

τῶν ἀρχιερέων ἐφ' ὅσον οἱ ἄνθρωποι ζῶσιν, οὐδαμῶς δὲ καὶ μετὰ θάνατον. Διὰ τοῦτο οὐδεὶς τῶν Ἀποστόλων, οὔτε τῶν αὐτῶν διαδόχων ἐτόλμησε ποτὲ νὰ εἰπῇ, ὅτι ἡ εὐσπλαγχνία τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ἐξουσίαν μου κρέμαται, ὅταν θέλω νὰ ἀνοίξω τὰς θύρας τοῦ ἁδου νὰ ἐλευθερώσω τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων· καὶ πάλιν ὅταν θέλω νὰ τὰς σφαλίσω καὶ νὰ τὰς τιμωρήσω· διότι ἂν τινὰς ᾔθελεν ἀποτολμήσει ποτὲ νὰ εἰπῇ τοιοῦτον, ᾗθελε δείξει τὸν ἑαυτόν του μᾶλλον ἐξουσιαστὴν ἢ τὸν Θεόν· ἐπειδὴ καὶ ἡ εὐσπλαγχνία τοῦ Θεοῦ κρέμαται εἰς τὴν ἐξουσίαν του. Ἄλλ' οὐδεὶς ποτε τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων ἀνδρῶν ἐκαυχήθη εἰς τοιοῦτον, εἰ μὴ μόνος ὁ Πάπας ὁ Βονιφάτιος ὄγδοος, ὁ ὁποῖος ἔζη εἰς τοὺς 1294· οὗτος πρῶτος ἐξεῦρε τὴν ἐφεύρεσιν ταύτην· οὗτος ἐξέδωκε καὶ τὸν γιουμπιλέον εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ῥώμης ἀπὸ ἑκατὸν χρόνους ἕως ἑκατὸν κτλ.

Μάξιμος Πελοποννήσιος, μαθητὴς καὶ ἀρχιδιάκονος τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Μελετίου τοῦ Πηγᾶ, τῷ 1602 ἔτει ἐχειροτονήθη ἱερεύς· ἤμαζε περὶ τὰ τέλη τῆς δεκάτης ἑκτῆς καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς δεκάτης ἐβδόμης ἑκατονταετηρίδος· ἐν ἔτει δὲ 1620 ἔζη ἐν Ἱερουσαλήμ. Συνέγραψεν Ἐγχειρίδιον κατὰ τοῦ σχίσματος τῶν Παπιστῶν, ἐν ᾧ διέλαβε περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος, περὶ ἀζύμων, περὶ καθαρτηρίου πυρός, περὶ ἀπολαύσεως τῶν δικαίων κτλ. Τὸ Ἐγχειρίδιον συνεγράφη ἀπλῆ μὲν τῇ φράσει, ἀλλ' ἰσχυρώτερον καὶ πιθανώτερον πολλῶν πονημάτων περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως διαλαμβανόντων, ὡς ὁ Δημήτριος Προκοπίου φησί. Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων Δοσιθέου ἐν Βουκουρεστίῳ τῷ 1690 ἔτει.

Ἀδελφίδης. Περὶ τοῦ βίου τούτου οὐδὲν γινώσκωμεν. Ἐν Colbert· χειρογράφῳ ὑπ' ἀριθ. 3779 σώζεται τοῦ Ἀδελφίδου σύγγραμμα κατὰ Λατίνων περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου

